

29. září: s novou silou do evropské mobilizace !

Strana evropské levice se aktivně zapojuje do akcí 29. září – Evropského dne stávek a demonstrací organizovaného Evropskou konfederací odborových svazů. Tento den nám všem umožní říci společně ne úsporným opatřením, která EU, vlády jejích členských zemí a MMF chtějí uvalit na zaměstnance a obyvatelstvo.

Krizi nezpůsobila ta či ona země svou „přílišnou rozmařilost“, ani tím, že dostala nízké kurzy soukromých ratingových agentur. Je však třeba zdůraznit odpovědnost vlád, které souhlasily s podřízením svých ekonomik prospěchu velkých financí.

Podstatnější je, že jde o krizi finančního kapitalismu, vládnoucího dnes celému světu. Obzvláště traumatizována je tím Evropa. Samotná podstata toho, jak byla Evropská unie vybudována, pod dohledem neoliberálního dogmatu o „svobodné a nedotčené hospodářské soutěži“ zmíněného v roce 1992 v Maastrichtské smlouvě a posíleného Lisabonskou smlouvou v roce 2007, se projevila jako silný faktor při vzniku krize. Místo slibované harmonizace se zdůrazňuje rozdělování a některé regiony EU uvízly ve skutečné sestupné spirále.

V žádném případě nemůže být řešením problémů „úsporná kúra“, neboť ta dává mnohem větší moc těm procesům finančních trhů, které jsou jádrem krize. Naopak může pouze zhoršit recesi, nezaměstnanost, situaci domácností i států.

Mnohé evropské vlády stále častěji přijímají znepokojivé autoritářské metody, aby prosadily svůj postoj proti rostoucímu odporu. To znamená, že udržují demokracii pod dohledem.

Můžeme překonat krizi veřejných příjmů

Ve snaze ospravedlnit útrapy a úpadek nám říkají, že pokladny jsou prázdné. To je špatná logika. Skutečná krize veřejných financí je především krizí veřejných příjmů. EU a její vlády musejí skoncovat s logikou: „dluhy pro vlády, utahování opasků pro lidi a zisky pro finančníky“.

Právě opačná logika umožňuje řešení. Musejí být mobilizovány nové prostředky, a to vyžaduje radikálně rozdílné dělení bohatství. Veřejné a sociální pokladny se naplní, až ustoupí nezaměstnanost, až se zvýší mzdy, až do nich budou nuceni přispívat svými příjmy akcionáři a finančníci, až bude zdanění založeno na sociální spravedlnosti.

Hospodářská politika se musí plánovat na základě veřejného zájmu, nikoliv „trhu“. Nepotřebujeme oživení financí, ale veřejných služeb, které vycházejí z potřeb

obyvatel, z užitečné soukromé a veřejné aktivity a kvalitu zaměstnanosti potlačením existenční nejistoty, která má zhoubný vliv na pracující a celou společnost. Evropská konsolidační banka musí být schopna půjčovat vládám na nízké úrokové sazby tak, aby mohly být osvobozeny od tlaku finančních trhů.

Zdanění finančních transakcí je krok správným směrem. Nicméně kromě toho se musí finanční a bankovní sektor změnit, aby jeho aktivity podporovaly rozvoji lidí a ekologie. Využití veřejných prostředků musí být založeno na demokratických kritériích a musí vytvářet veřejnou a občanskou moc prostřednictvím transparentních procesů pod veřejnou kontrolou.

Chceme Evropu postavenou na demokracii a solidaritě

Ocitli jsme se ve zlomovém bodě třídního konfliktu v Evropě. Kapitál nemění svou tvář – všichni jeho představitelé formují fronty proti národům. Násilnost použitých metod ukazuje, jak jsou rozhodnuti se prosadit. Vlády se hlásí k téže logice, nenaslouchají svým národům, a omezují jejich sociální i demokratická práva.

Abychom jim mohli čelit, musíme zahájit sociální a politický pohyb, frontu evropské solidarity, která předkládá alternativy, které podporují sociální a ekologické potřeby a reagují na ně. Posílit solidaritu v této konfrontaci, to znamená vést boj v každém městě, v každé firmě a instituci v každé zemi. Pokaždé, kdy je tato logika nucena couvnout, je to užitečné pro všechny.

Bitva je vedena v duchu „všichni společně v Evropě proti stejnému pojetí úspor“. Rozšiřuje se proto, že náš společný postup na evropské úrovni dodává odvalu a posiluje masový odpor a hledání alternativní strategie pro Evropu.

Strana evropské levice strana chce být užitečná při vytváření této společné fronty. Abychom mohli vykročit k novému typu vývoje, musíme v Evropě vybudovat sociální model a skutečnou demokracii.

Stranu Evropské levice tvoří následující členské a pozorovatelské strany:

Kommunistische Partei Österreichs (Rakousko), Parti Communiste (Valonsko-Brusel, Belgie), Kommunistische Partij (Flandry, Belgie), Belorukaskaja parija levych "Spravjadlivy svet" (Bělorusko), Strana demokratického socialismu (Česká republika), Eestimaa ühendatud Vasakpartei (Estonsko), Enhedslisten - De Rød-Grønne (Dánsko), Parti communiste français (Francie), Parti de Gauche (Francie) Vasemmistoliitto (Finsko), Suomen kommunistinen puolue (Finsko), Die Linke (Německo), SYNASPISMOS (Řecko), Partito della Rifondazione Comunista (Itálie), Déi Lénk (Lucembursko), Magyarországi Munkáspárt 2006 (Maďarsko), Partidul Comuniștilor din Republica Moldova (Moldova), Bloco de Esquerda (Portugalsko), Partidul Alianta Socialista (Rumunsko), Rifondazione Comunista Sammarinese (San-Marino), Izquierda Unida (Španělsko), Esquerra unida i alternativa (Katalánie, Španělsko), Partido Comunista de Espana (Španělsko), Parti suisse du travail (Švýcarsko), Özgürlük ve Dayanışma Partisi (Turecko), Une Autre Gauche (Belgie), AKEL (Kypr), Yeni Kıbrıs Partisi (Kypr), Komunistická strana Čech a Moravy (Česká republika), Deutsche Kommunistische Partei (Německo), AKOIA (Řecko), Partito dei Comunisti Italiani (Itálie), Sinistra Europea (Itálie), Młodzi Socjaliści (Polsko), Komunistická strana Slovenska (Slovensko)

